

מונולוג של עמי גוב, מוכל'ל משרד התיקורת שהתכפר

"יעקובי הרגיש בהקלה..."

אמי גוב, מוכל'ל התיקורת

התמטרות שלי נכנסת לתוקף כיום הראשון הקרוב. כך הוסכם ביני לבין השר (גד יעקובי). למעשה לא תיכננתי להתפטר ביום שישי. העניין של ההתפטרות היה על הפרק במשך כמה שבועות, אבל לא תיכננתי שזה יקרה רווק ביום שישי. זה קרה בבוקר. נקבעה פגישה ל-8:30, ביני לבין יעקובי, מנכ"ל בזק, יושב ראש מועצת המנהלים של בזק ויושב ראש ועדה העובדים ר"צ נציגי העובדים. אני אפילו לא זוכר מי יזם את הפגישה. אולי השר.

הערכת שיש סיכוי שאתפטר, מפני שרוב הנושאים שעמדו לעלות מטעם הוועדים היו עשורים בעמדות. הגעתי לשיבה. האווירה הייתה דווקא נעימה. כולם בירכו את כולם לשלום, כאילו הגענו לאירוע איזוץ חברתי. נכנסנו לחדר היריונים בקומה ה-32 בבניין של בזק. במרכז ליד השולחן ישב השר, אני ישבתי לשמאלו ואילו יורם אלסטר, יו"ר בזק, ישב לימינו. יחזקאל שפר, יושב ראש ועדה העובדים של בזק — איש חזק, דומיננטי מאוד — איתר.

התחילו להעלות את הנושאים. מובן שרוב הנושאים כווננו נגד המנכ"ל. המ"ל נגד לחברה. אמרו שם שפעילותי תגיד גם לעובדי בזק שישארו מחוסרי עבודה. אחד הרבנים השתמש במילים

בוטות יותר, האחרים דיברו כאורח פחות בוטה. פתאום הופיע יחזקאל שפר. בפתח דבריו הסתבר לי שהיתה פגישה קודמת בינו לבין השר, בהשתתפות חיים הכר פלד. לא הייתי מוזמן לשם. זה נראה לי קצת מוזר. שפר סיפר שקיבל בפגישה ההיא היוזקים מהשר שעובדי בזק צודקים בעמדתם, אבל הוא מעוניין לש"מזעזע את שיתוף השר, בפורום הגוכ"ח.

האם היו במהלך השנה התייעצויות שבהן לא שותפתי? וראי, וזה קומם אותי. מדוע זה קרה? מפני שגד יעקובי לא ראה בי את אחד מאנשיו. אני הר

כשאני נכנסתי לתפקידי, בעצם הוקמה רשות הרואה ומישרד התיקורת רוקו לכאורה מתפקידו. אני הוא שוכנסים תוכן למישרד. כיום זהו אחד המישרדים המיקצועיים ביותר מבין מישרדי הממשלה. ביום השישי המפורסם מלאו שנה ושבע לכניסתי לתפקידי. לא קפצתי לתוך דבריו של יחזקאל שפר. רציתי לשמוע. הוא הצהיר: יש בחדר הזה רק גבר אחד! איש שיש לו אומץ, הוא פייטר, יש לו יושר אינטלקטואלי, אבל חבל שהוא לא בצד הנ"כ... הכוונה היתה אלי.

קמתי והגבתי: כל מי שטוען שאני עומד לנשל את עובדי בזק ממישרד תיהם, זוהי השמצה פרועה! אני לא מכין מה הפחד שלכם ממעט התחרות, שאני רוצה להכניס בתחום הזה!

אחר כך תקפו בעיקר את השר. הוא קם לסכם את עמדתו, והרגיש שהוא רבן במיטת שחוצא בחודש פברואר, המסתמך על הוותק ומיטת של חיים צדוק. כשיעקובי מדבר, הוא נסחף קצת...

הבנתי את המצב. ירדתי למישרדי וביקשתי ממוכירתו של יעקובי לקבוע לי פגישה ל-11:30, לכמה דקות. היא לא ידעה למה, אולי העריכה, אולי גם הוא העריך. איך מחליטים להתפטר? יוצאים מח"דרהישיבות, יורדים במעלית ואומרים: "זהו זה!" הייתי נרגש מאוד. זה לא בא לי בכך לות. נורא חבל לי, מפני שיש עוד הרבה מה לעשות. ידעתי שהליכתי תהיה אכזבה גדולה עבור הצוות שעבר איתי. הצלחתי ליצור אווירה של עבודת צוות ועזרתי להם להרגיש טוב עם עצמם, יצאתי אצלם הערכה עצמית. כשנחתי ליעקובי את המיכתב, ממש התרגשתי. זה היה רגע כזה גורלי. לא, לא היתה לי אשליה שהוא ישנה את עמדותיו ושכחצאה מכך אוכל להישאר בתפקידי. אני חושב שהוא הרגיש אפילו הקלה. הוא הרי התבטא, לאיחת, שבמהלך הקאריירה שלו לא

נתקל אף פעם במנכ"ל כל כך קשה. **המערכת דפוקה**

לתפקיד הגעתי בחודש מאי, לפני שנה. קודם לכן שירתתי בחילה האוויר. כיהנתי בתפקידי הנדסה ופיקוד. במיקצועי אני מהנדס אווירונאוטיקה ומכונות. בסוף השרות הצבאי שלי הייתי ממונה על פרויקט הכפ"ר. באחד מאי 1971 — כן, הכל קורה אצלי בחודש מאי — פרשתי מהצבא ועברתי לעולם העסקים. למדתי מינהל-עסקים.

האם הייתי סיפור של הצלחה? כך אומרים. ב-1981 עברתי לעולם העסקים הצינלאומי, התיישבתי בלונדון. בעיקר בתחום של שיווק ופיתוח מערכות צבאיות. ב-1977 אני בירידות עם אמנון ררבינשטיין. הייתי חבר ב"ש, ובאמת האמנתי שניתן יהיה לשנות את פני הפוליטיקה כארץ...

עזבתי את כל העניין ב-1981, אבל נשארת בירידות עם אמנון (רובינשטיין). בדצמבר 1986 הוא הציע לי להיות יושב ראש מועצת המנהלים של חברת בזק. קיימנו פגישה נוספת על-כך, ואז הוא הציע חילופין: שירם אלסטר, שהיה עד אז מנכ"ל מישרד התיקורת, יעבור לבזק, ואילו אני אהיה מנכ"ל מישרד התיקורת.

לא היכרתי לפני כן מערכות ממשלתיות מקרוב. מה דרתי אותי בירידות? אוהו! הסירבול בקבלת החלטות, חוסר העצמאות של מנכ"ל ממשלתי מיקצועי בניהול המישרד אחרי חלוקת המערכת פשוט רספוקה! את, למשל, החלטתי שמעוף מסויים יעלה לי שני מיליון דולר, והוא עלה רק 1.5 מיליון דולר, ואני רוצה להעביר חצי מיליון דולר מסעף לסעף — הסתבר לי שאין לי סמכות לעשות זאת! אני פשוט לא יכול לעשות זאת! מנכ"ל היתה לי רק אחריות, לא סמכות. הייתי צריך לרוץ לפקיד דרגה ג' במישרד האוצר ולבקש ממנו אישור ועוד אישור. חוץ מזה, רמת המשכורת של פקידים ממשלה, זהו פשוט עלבון למערכת!

איך הסתדרתי במשך שנה? האשה עובדת, יש לי פנסיה מצה"ל וחוז' מזה, אכלתי חסכונית. הפוליטיזציה של המערכת? קט"ס סטרו-פילית? בעיקר הפריעו לי המינר יים למועצות-מנהלים ולתפקידים, לא רוצה להיכנס לשמות. יש הערפה מפר רשת לשייכות פוליטית על פני כישר רים מיקצועיים. אני? מה פתאום הייתי מינוי פוליטי של רובינשטיין? כבר לא הייתי חבר מילגה בעת שמונית לתפקידי. אילו הייתי חבר מערך קעת? יכול להיות שהייתי הולך הביתה, יכול להיות האם ניתן לשנות את המערכת? אם רר צים — אפשר! זה קשה, אבל אני בא מת מאמין שאם רוצים — אפשר. באתי לשלוש-ארבע שנים למישרד התיקורת. לא ציפיתי ללכת אחרי שנה.

להשתין נגד הרוח

למה, בעצם, הסיכסוך שנים להתפטרות של גוב מתפקיד מנכ"ל מישרד התיקורת? גוב ניסה לחתום גז' למונופול של חברת בזק. 9000 עובדים, ומכאן הרגיש שזו הפוליטיקה כלפי ועדה העובדים של החברה. **השכיר גוב: "אני, בהשקפת תי, נגד מיקוח. אני בעד משק ליברלי, שוק חופשי, מינימום של התערבות הממשלה בת הליכים מרטיים, אבל כאן יש לנו בעייה עם מונופול. זה קשה בעיקר כשמדובר על טלקומוניקציה. לא ניתן כיום, לנהל חיים תרבותיים בלא טלקומוניקציה. היתה לנו אחריות ציבורית, להבטיח תחרות בתחום הזה חשוב.**

בפברואר ניסח יעקובי את עמדתו, המנוגדת לשלי, והשתמך על הוותק-דעת של חיים צדוק. מדוע דווקא צדוק? אל תשאלו אותי! איך היועץ המיטבני לממשלה מרשה זאת? — תשאלו אותי! איך הוא מרשה זאת? אחרי המיטבני של יעקובי עמדו לפני שלוש אלטרנטיבות: להיכנס, להתפטר בו במקום או להישאר ולנסות להילחם מבנים. בחרתי ב"אלטרנטיבה השלישית. זה היה נאיבי מצדי? בדעבד ברור לי שזה כך, מתוך הכרת עם המערכת. אי-אפשר להשתין נגד הרוח, ולאמר שזה נשם..."

הירי של הוגה

(המשך מממוד 35) כשעבר במונית כעבורה צרדית. שני חיילים תקפו אותו, וכתוצאה מכך איבד שתי שיניים. כפעם השנייה הותקף לפני שנתיים. הוא לקח שתי נוסעות ברמת-גן. הן ביקשו שייסע לשקונת סלמה ג', כדי לאטוף חבר נוסף. הבחור היה פיליפיני, שהיה מצבב של שיכרות. כשהגיעו ליר ערם הם סירבו לשלם. הבחור הפיליפיני ני התחיל להכותו. מיכה השאיר את המונית ונס על נפשו. הבחור רדף אחריו, הרביקו והמשיך להכותו. מיכה הצליח לברוח, אולם נפגע בכל חלקי גופו. הוא הגיש תלונה במיטרה. אחרי המיקרה הזה הכניס בעל-הרכב אלה למונית. האלה הונחה תחת מושב הנהג.

המיקרה השלישי אירע לפני שיבעה חודשים. האובן הסיע ארבעה נערים מהריסקוטס קולוסיאום בתל-אביב לכיוון פתח-תיקוה. כאשר הרמזורים בפתח-תיקוה שוחחו הנערים עם נע"רים אחרים, שנסעו ברכב אחר. מיכה רשם את מיספר הרכב. כשראו זאת, התחילו להכותו. הוא ניסה להוציא את האלה מתחת למושב, אולם הנערים חטפו אותה והיכו בו כאלה שרוציא להגנתו. הוא נזקק לטיפול רפואי ממר שך.

בעיקבות זאת החליט לרכוש אקדה. לא חשבתו שאזוקק לו אי-פעם. קניתי אקדה בעל קוטר קטן, כדי שלא אוכל לפגוע במישהו בצורה חמורה. הוא אר מר. את האקדה שמר במגף. כפעם האחד רונה, כשהשתמש בו, הוא היה מונח על התגורה שהיתה למונתיו.

על המיקרה עצמו, ועל השתלשלות האירועים, הוא מסרב לספר, בעצת עור-רדידיו שימחה זיו.

כמו ברנד גץ

כשהובא האובן בראשונה לפני שופט בית-מיטבני-השלום, ראובן זיו, ניסה עורר-דינו להשוות את המיקר רה לפרשת ברנרד גץ, שהרג ארבעה נערים שחורים כשניסו לשרוד אותו — אולי — ברכבת התחתית בנייר יורק. אני לא גיבור, ואני לא ברנרד גץ, אומר האובן, ומתנגד להשוואה שערך עורר-דינו.

מאז המיקרה הוא חולם שהוא משת-תף בהלווייתו של מאגר. העניין מטריד אותו, לא נותן לו מנוח, על אף מראהו השליו.

לפני חודשיים אושפו האובן בכית חולים, אחרי שנמצא שיש לו מורסה בכבר. הוא היה מאושפם בלש שלושה שבועות. ימים אחרים אחר-כך חור לע-בורות, אולם התחיל לסבול מכאבים בכליות.

יום לפני המיקרה נמצא שיש לו ציסטה בכליות. בבית-המיטבני אמר האובן שאמגר שלח את רגליו בין שני המושבים הקדמיים, ובעט בו בצידו גופו ובראשו. מלכה, אשתו, אמרת שבעלה כנראה פחד שפיגע בכליותיו.

אחרי שאמגר נפטר בבית-החולים תנ"ה-השומר, קיבלה מלכה שלושה איר מים טלפוניים על חייה וחיי לרדיה. גם הבת הגדולה וכתב כאיום טלפוני.

הבת עדיין לא יודעת כיצד להתמר דר עם האסון שפקד את אביה. היא מנסה להפנים את המיקרה, ואף לא סיפרה עליכך לחברתה הטובה ביותר. שני הבנים הגדולים, המשרתים בצבא, קיבלו חופשה וסועדים את אמם.

בחקירת המיטרה התברר שהאובן הורשע בעבר בעבירות-תנועה ובמיקר רה אחד הורשע בגרימת מוות כתוצאה מחוסר-זהירות.

למרות זאת החליטה השבוע שופ-טת-השלום, שרה גדול, לשחררו בער-בות ממעצרו, בנימוק שמות המנוח אי-בנו מצדיק מעצר עד תום ההליכים, אף שנהג אולי ברשלנות, אולי כפיוזות, אולי בחוסר כוונה תחילה.

השופטת ציינה, בהחלטתה לשחררו, שהוא הסיע ארם שיכור, שקילל ורקף אותו, ומשוכסוך ירה האובן שני כדור רים באוויר שאחד מהם פגע באמגר וג' רם למותו.

כמו בגדה המערבית.